

EBA/GL/2014/11

19. joulukuuta 2014

Ohjeet

toimenpiteistä purkamismahdollisuuksien esteiden vähentämiseksi tai poistamiseksi ja olosuhteista, joissa niitä voidaan soveltaa direktiivin 2014/59/EU mukaisesti

Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet toimenpiteistä purkamismahdollisuuksien esteiden vähentämiseksi tai poistamiseksi ja olosuhteista, joissa niitä voidaan soveltaa

Näiden ohjeiden asema

Tämä asiakirja sisältää ohjeet, jotka on laadittu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 (EPV-asetus) 16 artiklassa säädettyllä tavalla. EPV-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.

Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Näin ollen Euroopan pankkiviranomainen odottaa kaikkien toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten, joille ohjeet on osoitettu, noudattavan niitä. Toimivaltaisten viranomaisten, joita nämä ohjeet koskevat, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne valvontakäytäntöihinsä asianmukaisesti (esimerkiksi muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontasääntöjään ja/tai ohjeitaan tai valvontamenettelyjään), mukaan luettuina tietyt, ensisijaisesti laitoksille osoitetut ohjeet.

Raportointivaatimukset

EPV-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle 20. helmikuuta 2015 mennessä, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä esitettävä perustelunsa, mikäli ne eivät noudata näitä ohjeita. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, EPV katsoo, että toimivaltaiset viranomaiset eivät noudata ohjeita. Ilmoitukset on toimitettava lähettämällä jaksossa 5 oleva lomake osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi on merkittävä EBA/GL/2014/11. Ilmoituksen lähettäjällä on oltava asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta kyseisen toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

Ilmoitukset julkaistaan EPV:n verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I osasto – Asia, soveltamisala ja määritelmät

1. Asia

Näissä ohjeissa täsmennetään direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet ja olosuhteet, missä niitä voidaan soveltaa.

2. Määritelmät

Näissä ohjeissa tarkoitetaan

- (a) 'kriisinratkaisustrategialla' laitoksen tai konsernin purkamiseen käytettäviä kriisinratkaisutoimia;
- (b) 'vastaanottajalla' ostajaa, omaisuudenhoitoyhtiötä tai erillistä varainhoitoyhtiötä liiketoiminnan myynnin, omaisuudenhoitoyhtiön käytön tai varojen erottelun jälkeen;
- (c) 'MPE-strategialla (multiple point of entry)' kriisinratkaisustrategiaa tai kriisinratkaisustrategian mukaista vaihtoehtoa, jonka puitteissa vähintään kaksi kriisinratkaisuviranomaista käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia alueellisiin alakonserneihin tai konsernin yrityksiin;
- (d) 'SPE-strategialla (single point of entry)' kriisinratkaisustrategiaa tai kriisinratkaisustrategian mukaista vaihtoehtoa, jonka puitteissa yksi kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia yksittäisen emoyrityksen tai konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan yksittäisen laitoksen tasolla.

3. Soveltamistaso

Näitä ohjeita sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisiin.

II osasto – Kaikkiin toimenpiteisiin sovellettavat täsmennykset

4. Esteet ja suhde vakavaraisuusvaatimuksiin ja rakenteellista erottamista koskeviin vaatimuksiin

- (a) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava sellaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on poistaa tai vähentää purkamismahdollisuuksien merkittäviä esteitä, jotka johtuvat laitoksen ominaisuuksista tai näiden ominaisuuksien ja ulkoisten olosuhteiden vuorovaikutuksesta, mukaan lukien toimenpiteet kolmansissa maissa aiheutuvien esteiden poistamiseksi tai vähentämiseksi. Olisi tutkittava, miten esteet vaikuttavat tietyn (parhaaksi arvioidun tai vaihtoehtoisen) kriisinratkaisustrategian toteutuskelpoisuuteen ja uskottavuuteen siten kuin kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevilla teknisillä sääntelystandardeissa on täsmennetty, mukaan lukien ennakoitavissa olevat esteet kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydintoimintoja jatkavan yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiselle.

- (b) Kriisinvirkautusviranomaiset voivat soveltaa toimenpiteitä yksinomaan puuttuakseen purkamismahdollisuuden esteisiin ilman, että laitos joutuisi tai todennäköisesti joutuisi jättämään täyttämättä vakavaraisuuden sääntelyä koskevia vaatimuksia.
- (c) Jos olemassa olevat, etenkin direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaiset vakavaraisuusstandardit ja -vaatimukset eivät riitä varmistamaan yksittäisen laitoksen tai konsernin kriisinvirkautusstrategian toteutuskelpoisuutta ja uskottavuutta, kriisinvirkautusviranomaisten olisi harkittava asianmukaisia toimenpiteitä lisästandardien ja -vaatimusten asettamiseksi laitokselle toimivaltaista viranomaista kuultuaan. Jos sovellettavassa lainsäädännössä edellytetään tai toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää tiettyjen toimintojen rakenteellista erottamista ja kriisinvirkautusviranomaiset arvioivat, että erottaminen ei riitä varmistamaan kriisinvirkautusstrategian toteutuskelpoisuutta ja uskottavuutta, kriisinvirkautusviranomaisten olisi harkittava asianmukaisten lisätoimenpiteiden toteuttamista.

5. Oikeasuhteisuus

Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä voidaan käyttää, jos ne soveltuvat ja ovat välttämättömiä ja oikeasuhteisia tietyn kriisinvirkautusstrategian toteutuksen esteiden vähentämiseksi tai poistamiseksi. Tämä koskee myös selvitystilaan asettamisen esteitä, jos laitos todennäköisesti asetetaan selvitystilaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen kaatumisen tapauksessa.

- (a) Toimenpide on aiotun tavoitteen saavuttamiseen soveltuva, jos sillä pystytään poistamaan asianomainen este tai pienentämään sitä merkittävästi kohtuujassa.
- (b) Toimenpide on välttämätön aiotun tavoitteen saavuttamiseksi, jos se on tarpeen asianomaisen kriisinvirkautusstrategian toteutuskelpoisuutta tai uskottavuutta heikentävän merkittävän esteen poistamiseen tai sen pienentämiseen merkittävästi eikä käytettävissä ole vähemmän rajoittavia toimenpiteitä, joilla voitaisiin saavuttaa sama tavoite samassa laajuudessa. Toimenpiteen rajoittavuus olisi arvioitava ottaen huomioon sen kustannukset ja laitokseen ja sen omistajiin sekä heidän liiketoiminnan harjoittamista koskeviin oikeuksiinsa ja laitoksen jatkuvan liiketoiminnan luotettavuuteen ja vakauteen kohdistuvat haittavaikutukset. Direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti poikkeuksellisen julkisen tuen ei saa olettaa olevan vähemmän rajoittava toimenpide.
- (c) Toimenpide on oikeasuhteinen siihen uhkaan nähden, jonka kyseiset esteet aiheuttavat rahoitusvakaudelle laitoksen kaatumisen tapauksessa, jos tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tehtävän selvitystilaan asettamisen tai laitoksen toteutuskelpoisen ja uskottavan kriisinvirkautuksen ja kriisinvirkautustavoitteiden täyttämisen kokonaisuhyöty on suurempi kuin purkamismahdollisuuden esteiden poistamisen kokonaiskustannukset ja haittavaikutukset. Kriisinvirkautusviranomaisten olisi harkittava myös vähemmän rajoittavia toimenpiteitä arvioidessaan oikeasuhteisuutta.

6. Vaihtoehtoiset kriisinvirkautusstrategiat

Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdassa esitettyjen kriisinratkaisuviranomaisten toimenpiteiden tavoitteena olisi oltava kriisinratkaisun esteiden ja ennen kaikkea parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian esteiden poistaminen. Jos kriisinratkaisuviranomainen harkitsee tietyissä tilanteissa vaihtoehtoisia strategioita tai varastrategioita, koska parhaaksi arvioidun strategian avulla ei pystytä saavuttamaan rahoitusvakauden suojaamisen tavoitetta pitämällä yllä ydintärkeitä toimintoja tai koska parhaaksi arvioidun strategian toteutus ei todennäköisesti onnistu etenkin rajatylittävien konsernien osalta, olisi vaihtoehtoisten strategioiden toteutuksen esteet otettava huomioon ja tarvittaessa poistettava. Vaihtoehtoisten strategioiden esteiden poistamisen edellyttämät toimenpiteet olisi kuitenkin toteutettava vain, jos ne eivät haittaa parhaaksi katsotun vaihtoehdon toteutuskelpoista ja uskottavaa toteutusta.

III osasto – Erityistoimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja olosuhteet

7. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan a alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee konsernin sisäisten rahoitusjärjestelyjen tarkistamista tai niiden puuttumisen tarkastamista ja sellaisten palvelusopimusten laatimista (joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa), jotka kattavat kriittisten toimintojen tarjoamisen, täsmennetään seuraavasti:
- (a) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitoksen velvoittamista tarkistamaan olemassa olevat konsernin rahoitusjärjestelyt tai tarkastamaan niiden puuttuminen, jos ne katsovat konsernin olemassa olevista rahoitusjärjestelyistä tekemässään arvioinnissa, että tuen antaminen tai tuen muoto (tai tällaisen järjestelyn puuttuminen) vaikeuttaa huomattavasti kriisinratkaisuviranomaisten pyrkimyksiä saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä. Rahoitusjärjestelyjen olisi erityisesti oltava kaavailun kriisinratkaisustrategian mukaisia ja niissä olisi otettava huomioon niiden velkojen jakauma, joiden odotetaan osaltaan kattavan tappioita ja vahvistavan pääomapohjaa konsernissa, sekä asianomaisessa kriisinratkaisustrategiassa huomioon otettu konsernin sisäinen tappioiden jakautuminen.
- (b) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitoksen velvoittamista laatimaan kirjalliset palvelusopimukset tai siirtymäkauden tukijärjestelyt ja toteuttamaan muita asianmukaisia toimenpiteitä niiden toimintojen tai palvelujen jatkuvuuden varmistamiseksi, joita konsernin oikeussubjektit, mukaan luettuna sääntelemättömät osakkuus- ja tytäryhtiöt, ja kolmannet osapuolet tarjoavat. Tätä toimenpidettä voidaan soveltaa tapauksissa, joissa
- ei ole tehty kirjallisia palvelusopimuksia,
 - palvelusopimusten dokumentoinnin taso on riittämätön tai
 - ei ole varmistettu, ettei vastapuoli voi purkaa palvelusopimuksia kriisinratkaisuviranomaisen toteuttaman kriisinratkaisutoimen johdosta.

- (c) Kriisinvirkautusviranomaisien olisi harkittava tämän toimenpiteen soveltamista, jotta keskeiset oikeussubjektit saisivat mahdollisuuden toiminnalliseen riippumattomuuteen silloin, kun se on tarpeen sellaisen kriisinvirkautusstrategian tukemiseksi, jonka perusteella konserni tai laitos paloittelaisiin tai järjestettäisiin uudelleen esimerkiksi käyttämällä (osittaista) siirtoa.
- (d) Jos kriisinvirkautusviranomaiset soveltavat tätä toimenpidettä, niiden olisi varmistettava, että nämä konsernin sisäiset rahoitusjärjestelyt ja palvelusopimukset ovat käytettävissä ja toteutuskelpoisia lyhyellä aikavälillä. Jos asianomaisessa kriisinvirkautusstrategiassa suunnitellaan (osittaisen) siirron käyttöä, kriisinvirkautusviranomaisien olisi harkittava mahdollisuutta vaatia, että sopimukset voitaisiin siirtää kriisinvirkautusviranomaisen tuloksena syntyville yrityksille tai että niissä tunnustettaisiin lakisääteisten siirtojen oikeudelliset vaikutukset.
8. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan b alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee yksittäisten riskien tai kokonaisriskin enimmäismäärän rajoittamista, täsmennetään seuraavasti:
- (a) Jos on tarpeen sellaisen kriisinvirkautusstrategian tukemiseksi, johon sisältyy oikeussubjektien erottelu konsernin sisällä, kriisinvirkautusviranomaisien olisi harkittava laitoksen velvoittamista tiukentamaan konsernissa sovellettavia vastuurajoja sellaisten konsernin yritysten (tai alakonsernien) välisen sisäisen rahoituksellisen sidonnaisuuden sisällyttämiseksi strategiaan, jotka on purettava erikseen kriisinvirkautusstrategian mukaisesti, jos tämä konserninsisäinen riski heikentää laitoksen purkamismahdollisuutta. Samaa voidaan soveltaa erillään pidettävään yritykseen, jos tiettyjen toimien erottamista tällaiseen yritykseen edellytetään lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten tai valvontapäätösten mukaisesti ja jos tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinvirkautusvälineitä voidaan käyttää uskottavasti ja toteutuskelpoisesti erillään pidettävään yritykseen tai jäljellä oleviin konsernin osiin.
- (b) Kriisinvirkautusviranomaisien olisi harkittava laitosten velvoittamista rajoittamaan sellaisiin erillisyyhtiöihin liittyviä riskejä, jotka ovat sidoksissa laitokseen merkittävien käyttämättömien sitoumusten, aineellisten vakuuksien tai laitoksen taseeseen konsolidoimattomien ja kriisinvirkautusvälineiden ulkopuolisten takausilmoitusten kautta.
9. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan c alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee kriisinvirkautuksen kannalta merkityksellisiä erityisiä tai yleisiä tietoja, täsmennetään seuraavasti:
- (a) Kriisinvirkautusviranomaisien olisi harkittava tietoja koskevien vaatimusten asettamista, jos ne arvioivat pystyvänsä näiden vaatimusten ansiosta käyttämään tehokkaammin kriisinvirkautusstrategian mukaisia kriisinvirkautusvälineitä tai laatimaan tehokkaan kriisinvirkautus suunnitelman.
- (b) Kriisinvirkautusviranomaisien olisi harkittava laitosten velvoittamista antamaan tietoja, joita on käytetty tiedotettaessa johdolle laitoksen tilanteesta. Näistä esimerkkinä ovat tilinpäätösasiakirjat sekä pääomaa ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevat kustakin kriisinvirkautusstrategian toteutuksen kannalta merkityksellisistä oikeussubjektista

käytettävissä olevat tiedot erityisesti, jos on suunniteltu niiden asettamista MPE-strategian mukaiseen kriisinratkaisuun, sekä laitoksilta vaadittavaa valmiutta toimittaa pyynnöstä yhtiökohtaista tietoa kaikista yrityksistä, joiden kaatumisella on todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia rahoitusvakauteen kaikilla lainkäyttöalueilla.

- (c) Jos laitoksella on monimutkaisia konserninsisäisiin operatiivisiin palveluihin liittyviä järjestelyjä, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava näiden järjestelyjen rakenteen perusteelliseen selvittämiseen tarvittavien tietojen vaatimista.
- (d) Jos kriisinratkaisuviranomaiset soveltavat tätä toimenpidettä, niiden olisi varmistettava, että laitokset pystyvät toimittamaan tarvittavat ajantasaiset tiedot kriisinratkaisustrategian edellyttämässä määräajassa ja että laitosten tietojärjestelmistä saadaan kaikki tiedot, joita tarvitaan kriisinratkaisustrategian kehittämiseen ja toteutukseen sekä ennen kriisinratkaisua ja sen aikana tehtävän luotettavan arvion tueksi, mukaan luettuna 36 ja 74 artiklassa tarkoitetut tiedot. Laitosten olisi erityisesti varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset saavat sellaiset vaatimansa tiedot, joissa määritellään
- kriittiset toiminnot,
 - velkojat tai velkojatyypit, jotka todennäköisimmin kattavat tappiot kriisinratkaisun aikana,
 - kriittisten toimintojen tai kriisinratkaisustrategian toteutuksen kannalta erityisen merkittävien velkojen, kuten pk-yritysten ja luonnollisten henkilöiden (yksittäisten asiakkaiden) suojattujen ja suojaamattomien talletusten, velkojat, ja
 - konsernin riskinhallinnan kannalta välttämättömät positiot, palvelut ja toiminnot, joita on pidettävä yllä kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamiseksi.

10. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan d alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee laitoksen luopumista tietyistä varoista, täsmennetään seuraavasti:

- (a) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista luopumaan varoista ennen kriisinratkaisua, jos kriisinratkaisustrategia edellyttää varallisuuden myyntiä ja jos myyminen kriisinratkaisussa vaikuttaisi hyvin haitallisesti kriisinratkaisuvälineiden käyttöön tai täytäntöönpanoon tai vaikeuttaisi sitä huomattavasti. Tätä toimenpidettä sovellettaessa olisi luovutettavaksi valittava omaisuuseriä, joiden myyminen kriisinratkaisustrategian mukaisessa määräajassa aiheuttaisi todennäköisesti paineita omaisuuserien hintoihin ja arvon alentumista sekä lisäksi epävarmuutta ja haavoittuvuutta rahoitusmarkkinoilla ja muissa laitoksissa rahoitusjärjestelmille mahdollisesti aiheutuvien merkittävien haittavaikutusten johdosta.
- (b) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi lisäksi harkittava tämän toimenpiteen käyttämistä, jos laitoksen nykyinen varallisuusrakenne heikentää todennäköisesti kriisinratkaisustrategian toteutuskelpoisuutta tai uskottavuutta. Jos kriisinratkaisustrategiassa käytetään omaisuuserien realisointia likviditeetin parantamiseen kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamiseksi, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista luopumaan varoista, jotka olisivat todennäköisesti epälikvidejä stressiolosuhteissa tai

kriisintarkaisutilanteessa. Näin voitaisiin lisätä likviditeetiltään parempien omaisuuserien osuutta. Tätä toimenpidettä olisi harkittava myös niiden omaisuuserien osalta, jotka haittaisivat merkittävästi direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan nojalla vaadittavan arvostuksen toteuttamista. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon myös se riski, että omaisuuserät tai rahoitus voivat olla juuttuneina kolmansiin maihin.

- (c) Jos kriisintarkaisuviranomaiset soveltavat tätä toimenpidettä, niiden olisi otettava huomioon asianomaisista varoista luopumisen vaikutukset markkinoihin ja sen lisäksi vaikutukset, jotka aiheutuvat muilta laitoksilta vaaditusta varoista luopumisesta.

11. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan e alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee yksittäisten nykyisten tai ehdotettujen toimintojen rajoittamista tai lopettamista, täsmennetään seuraavasti:

- (a) Kriisintarkaisuviranomaisten olisi harkittava laitoksen velvoittamista rajoittamaan monimutkaisia käytäntöjä, joita sovelletaan kaupankäynti- tai suojaustoimiin liittyvään markkinointiin, kirjanpitoon, rahoitukseen ja riskienhallintaan ja näiden toimien sijoittamiseen konsernissa, jos nämä käytännöt heikentävät kriisintarkaisustrategian toteutuskelpoisuutta tai uskottavuutta.
- (b) Kriisintarkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista rajoittamaan toimintoja kolmansissa maissa, joiden kriisintarkaisujärjestelyt ovat riittämättömät, jos katsotaan, että näiden lainkäyttöalueiden kyvyttömyys pitää yllä yrityksen toimintojen jatkuvuutta asianomaisella lainkäyttöalueella kriisintarkaisun aikana voi sen jälkeen heikentää kriisintarkaisuviranomaisen mahdollisuuksia pitää yllä ydintoimintojen jatkuvuutta jäsenvaltiossa.
- (c) Kriisintarkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista rajoittamaan muille laitoksille tai muille rahoitusmarkkinoiden toimijoille tarjottavia palveluja, jos viranomainen arvioi laitoksen toimintojen kokonaisarvioinnin perusteella, ettei palveluja voitaisi jatkaa kriisintarkaisussa ja niiden keskeytyminen voisi uhata kyseisten palvelujen vastaanottajien vakautta.
- (d) Jos lainsäädäntöön perustuvissa vaatimuksissa tai valvontapäätöksissä edellytetään tiettyjen toimintojen erottamista erityiseen yritykseen, joka ei voisi suorittaa tiettyjä muita toimintoja, kriisintarkaisuviranomaisten olisi harkittava kyseisen yrityksen estämistä suorittamasta tiettyjä lisätoimintoja, jos tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisintarkaisuvälineitä voidaan erottamisen jälkeen käyttää uskottavasti ja toteutuskelpoisesti konsernin jokaiseen osaan.

12. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan f alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee uusien liiketoiminta-alueiden kehityksen tai uusien tuotteiden myynnin rajoittamista tai niiden estämistä, täsmennetään seuraavasti:

- (a) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava rajoitusten soveltamista tuotteisiin, joiden rakenne on sellainen, että ne haittaavat kriisinratkaisuvälineiden käyttöä, tai joiden tarkoituksena on niiden käytön kiertäminen.
- (b) Viranomaisten olisi harkittava kolmansien maiden lainsäädännön alaisten tuotteiden tai vieraalla lainkäyttöalueella toimivien yritysten, kuten kolmannessa maassa toimivan sivuliikkeen tai erillisyhtiön, liikkeeseen laskemien rahoitusvälineiden kehittämisen tai myynnin rajoittamista tai estämistä, jos kolmannen maan lainsäädännössä ei panna täytäntöön kriisinratkaisustrategian mukaisten kriisinratkaisuvälineiden käyttöä tai ei tehdä niistä laillisesti täytäntöönpanokelpoisia tai jos näiden tuotteiden myynti aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä haittavaikutuksia kriisinratkaisuvälineiden käytölle tai täytäntöönpanolle. Viranomaisten olisi näissä olosuhteissa harkittava myös sijoittajille myynnin rajoittamista vierailla lainkäyttöalueilla, jos kriisinratkaisuviranomaista vastaan voidaan käynnistää oikeustoimia sen perusteella, että nämä sijoittajat pitävät hallussaan tuotteita.
- (c) Viranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista rajoittamaan sellaisten tuotteiden kehittämistä tai myyntiä, joiden monimutkaisuus heikentää kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisuuksia arvioida laitoksen velvoitteita tai haittaa merkittävästi direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan mukaista arvostusta.
13. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan g alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee laitoksen oikeudellisten tai toiminnallisten rakenteiden muuttamista tarkoituksena vähentää monitahoisuutta sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä käyttäen, täsmennetään seuraavasti:
- (a) Tämän toimenpiteen soveltamista olisi harkittava, jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että laitoksen tai konsernin oikeudellinen tai toiminnallinen rakenne on liian monimutkainen tai että sen osat ovat liiaksi sidoksissa keskenään, jotta se voisi säilyttää ydintoimintojen käyttömahdollisuuden kriisinratkaisussa tai jotta laitos tai konserni voitaisiin paloitella sellaisen kriisinratkaisustrategian mukaisesti, johon sisältyy konsernin paloittelu tai tiettyjen omaisuuserien ja velkojen alasajo tai siirtäminen.
- (b) Jos MPE-strategian tehokkaan toteutuksen ja tiettyjen alakonsernien tai yritysten erotettavuuden varmistamiseksi on tarpeen, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava konsernien velvoittamista järjestämään oikeussubjekteja alueellisiksi ryhmittymiksi tai ydinliiketoiminta-alueiden mukaan erityisesti, jos tärkeät toiminnot liittyvät vain tiettyihin liiketoiminta-alueisiin eikä niitä sisälly muihin liiketoiminta-alueisiin. Tätä ohjetta olisi sovellettava erityisesti keskitettyyn riskeiltä suojautumiseen ja riskienhallintaan, kaupankäynnin ja maksuvalmiuden hallintaan sekä vakuuksien hallintaan, maksuvalmiuden hallintaan tai muihin keskeisiin kassanhallinta- ja taloushallintotoimintoihin, paitsi jos nämä toiminnot voidaan korvata markkinaliiketoimilla ulkopuolisten tahojen kanssa. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi kriisinratkaisustrategian mukaisesti estettävä laajamittaiset

yrietysten väliset kirjanpito- ja suojauskäytännöt ja varmistettava, että erikseen purettavien yritysten oma kirjanpito ja riskienhallinta ovat riittävät. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten vaatimista ottamaan kussakin alakonsernissa ja yrityksessä käyttöön tehokkaat itsenäiset ohjaus-, valvonta- ja hallinnointijärjestelyt.

- (c) Jos lainsäädäntöön perustuvissa vaatimuksissa tai valvontapäätöksissä edellytetään tiettyjen toimintojen rakenteellista erottamista, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava lisätoimintojen erottamisen vaatimista, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuvälineitä voidaan erottamisen jälkeen käyttää uskottavasti ja toteutuskelpoisesti konsernin jokaisessa osassa.
- (d) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi varmistettava, että tärkeiden toimintojen jatkuvuuden kannalta keskeiset tytäryritykset sijaitsevat EU:ssa tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueella, joka ei estä kriisinratkaisun toteuttamista.
- (e) Jos kriisinratkaisustrategiaan sisältyy laitoksen tai konsernin paloittelu tai myynnistä tai siirrosta aiheutuva omistajuuden muutos, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitoksen velvoittamista järjestämään tärkeät toiminnot ja toteuttamaan niiden jatkuvuuden kannalta välttämättömän infrastruktuurin tai yhteisten palvelujen käytettävyyden tavalla, joka mahdollistaa niiden jatkuvuuden. Jos kriisinratkaisustrategian uskottavuuden ja toteutuskelpoisuuden kannalta on tarpeen, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista muuttamaan toiminnallisia rakenteitaan tarkoituksena estää keskeisten yritysten tai kunkin alakonsernin ydinliiketoiminta-alueiden riippuvuus tärkeimmästä infrastruktuurista, tietotekniikasta, henkilöstöpalveluista tai muista eri alakonsernien tärkeistä yhteisistä palveluista. Tämän olisi katettava myös johdon tietojärjestelmät. Olisi varmistettava, että asianmukaiset ohjaus- ja valvontajärjestelyt ovat käytössä ja tarvittavat taloudelliset resurssit ovat saatavilla siten, että sisäiset ja ulkoiset palveluntarjoajat voivat jatkaa palvelujensa tarjoamista.
- (f) Jos tärkeiden yhteisten palvelujen tarjoamisen varmistamiseksi on tarpeen, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista siirtämään nämä palvelut erillisiin operatiivisiin tytäryrityksiin. Jos kriisinratkaisuviranomaiset soveltavat tätä toimenpidettä, niiden olisi harkittava, pitäisikö niiden velvoittaa nämä operatiiviset tytäryritykset
- rajoittamaan toimintaansa siten, että se kattaa vain edellä mainittujen palvelujen tarjoamisen, ja soveltamaan riskejä ja toimintaa koskevia asianmukaisia rajoituksia,
 - olemaan riittävästi pääomitettuja, jotta ne voivat riittävän kauan vastata toimintakustannuksistaan,
 - täyttämään asianomaisten toimintojen ulkoistamiseen sovellettavat vaatimukset ja
 - tarjoamaan palvelujaan sellaisten konserninsisäisten palvelutasosopimusten mukaisesti, jotka ovat vakaita kriisinratkaisun aikana.

Näiden sopimusten ehtojen sekä tytäryritysten hallinnointijärjestelyjen ja omistusrakenteen olisi oltava tarkoituksenmukaiset palvelujen jatkuvuuden varmistamiseksi kriisinratkaisun jälkeen.

- (g) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista toteuttamaan turvaamistoimenpiteitä, jotta ne voivat kriisinratkaisutilanteessa täyttää niiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin erityisvaatimukset, joille ne osallistuvat. Turvaamistoimenpiteitä voivat olla esimerkiksi selvitys- ja maksupalvelujen käytettävyyden turvaaminen kaikkien alakonsernien ja alakonsernin keskeisten yritysten kannalta kriisinratkaisun aikana ja tapauskohtaisesti sellaisen vastaanottajan kannalta, jolle on siirretty tärkeitä toimintoja. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi tarvittaessa harkittava laitosten velvoittamista toteuttamaan kohtuullisia toimia rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien kanssa tehtyjen sopimusten uudelleen neuvottelemiseksi edellyttäen, että sovelletaan suoja-toimia, joilla varmistetaan vakaa riskinhallinta sekä rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin turvallinen ja hallittu toiminta.
- (h) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista estämään laitoksen, konsernin tai alakonsernin merkittävä riippuvuus palvelujen tarjoamisesta sellaisten sopimusten nojalla, jotka eivät kuulu EU:n jäsenvaltioiden lainkäyttöalueeseen ja jotka voidaan irtisanoa konsernin yritysten kriisinratkaisun tapauksessa. Riippuvuus olisi katsottava merkittäväksi, jos se vaikuttaa laitoksen ydintoimintoihin.
- (i) Jos SPE-strategiaan kuuluu sellaisten liiketoiminta-alueiden lakkauttaminen, joihin ei sisälly tärkeitä toimintoja, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista varmistamaan näiden liiketoiminta-alueiden erotettavuus nykyisen rakenteen sisäisesti tai ulkoisesti sekä tiettyjen toimintojen myyntikelpoisuus siltä varalta, että kriisinratkaisustrategia edellyttää niiden myyntiä. Jos erotettavuuden varmistamiseksi on tarpeen, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista muuttamaan kolmansissa maissa rakennettaan sivuliikkeestä tytäryritykseksi tai pitämään näissä sivuliikkeissä kaikki tai tietyt toiminnot ja liiketoiminta-alueet sisäisesti erillään tarkoituksena valmistautua näiden toimintojen irrottamiseen ja helpottaa niiden siirtoa erilliseen yritykseen.
- (j) Jos SPE-strategian tehokkaan toteutuksen kannalta on tarpeen, konsernin emoyrityksen toteuttama tytäryritysten rahoitus olisi asetettava etusijajärjestyksessä huonompaan asemaan eikä siihen pitäisi soveltaa kuittausjärjestelyjä eikä/tai ei pitäisi mahdollistaa asianmukaisia järjestelyjä tappioiden siirtämiseksi muilta konsernin yrityksiltä oikeussubjektille, johon on määrä käyttää kriisinratkaisuvälineitä asianomaisten toiminnassa olevien konserniyhteisöjen pitämiseksi elinkelpoisina. Rahoituksen rakenteen olisi oltava sellainen, että konsernia tai tärkeitä toimintoja suorittavia konsernien osia ei paloitella sen jälkeen, kun suuri osa alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisista instrumenteista on alaskirjattu ja muunnettu. Jos kriisinratkaisustrategia riippuu pääoman ja likviditeetin konsernisisäisestä uudelleenkohdentamisesta, pääoma ja likviditeetti olisi sijoitettava lainkäyttöalueille, joilla tämä uudelleenkohdentaminen sallitaan paikallisen sääntelyn rajoissa.

- (k) Jos on tarpeen sen varmistamiseksi, että tärkeät toiminnot voidaan erottaa muista toiminnoista, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava mahdollisuutta vaatia sellaisen holdingyhtiön perustamista, joka ei suorittaisi tärkeitä toimintoja jäljempänä 14 kohdan b alakohdassa määritellyissä olosuhteissa. Jäljempänä 14 kohdan c alakohdassa esitettyjä näkökohtia sovelletaan vastaavasti.
- (l) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista toteuttamaan kohtuullisia turvaamistoimia, joilla pyritään varmistamaan avainhenkilöstön saatavuus tai mahdollisuudet avainhenkilöstön säilyttämiseen tai korvaamiseen, jos se on tarpeen parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian toteuttamiseksi ja myös kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon vaihtamiseksi direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- (m) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista varmistamaan johdon tietojärjestelmien toiminnan jatkuvuus. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava mahdollisuutta vaatia, että laitoksen tietojärjestelmien ja tietojen käytettävyyden avulla varmistetaan, että viranomaiset voivat saada tiedot, jotka ne tarvitsevat kriisinratkaisustrategian toteuttamiseen ja arvostusten suorittamiseen ennen kriisinratkaisua ja sen jälkeen. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi erityisesti harkittava laitosten velvoittamista varmistamaan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytön toimivuus kriisinratkaisutilanteessa mahdollistamalla velkojen ja erääntyvien saatavien yksilöinti sekä alaskirjauksen ja muuntamisen tekninen toteutus.
- (n) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitosten velvoittamista vähentämään kaupankäyntivarastonsa monitahoisuutta ja pienentämään sen kokoa, jos se on tarpeen, jotta voitaisiin käyttää kriisinratkaisuvälineitä ja erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjausta suuriin johdannaissalkkuihin ja muihin rahoitussopimuksiin, kaupankäyntivarastossa olevien tuotteiden ja salkkujen arvioinnin ja arvostuksen avoimen ja helppokäyttöisen rakenteen puuttumiseen, monitahoisuuteen tai epävakauteen ja niiden sisäiseen sidoksisuuteen.
14. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan h alakohdassa esitettyä vaatimusta, joka koskee emoyrityksen velvoittamista perustamaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, täsmennetään seuraavasti:
- (a) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava tämän toimenpiteen soveltamista, jos ne arvioivat, että ei ole mahdollista tai uskottavaa purkaa EU:n ulkopuolella säänneltävän pankin EU:n alueella olevaa osaa, koska emoyritys ei ole EU:n lainkäyttöalueella. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi erityisesti harkittava mahdollisuutta vaatia välittäjänä toimivan EU:n rahoitusalan holdingyhtiön perustamista, jos velkakirjojen liikkeeseenlasku on tällä tasolla tarpeen, jotta saataisiin aikaan ja kohdennettaisiin asianmukaisesti riittävä määrä velkoja, joiden odotetaan osaltaan kattavan tappioita ja vahvistavan pääomapohjaa, sekä mahdollistettaisiin tappioiden kattaminen toiminnassa olevien tytäryritysten tasolla ja

varmistettaisiin niiden velkojen korvattavuus, joiden odotetaan kattavan tappioita ja vahvistavan pääomapohjaa konsernin EU:n alueella toimivassa osassa.

- (b) Tätä toimenpidettä voidaan lisäksi käyttää, jos toteutuskelpoisuus tai uskottavuus edellyttää kriisinratkaisuvälineiden käyttämistä holdingyhtiön tasolla toiminnassa olevien yhteisöjen tason sijasta erityisesti tapauksissa, joissa on mahdollista, ettei velkakirjojen alaskirjausvaltuuksia voida käyttää. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi lisäksi harkittava tämän toimenpiteen soveltamista yhdessä rahoitusalan holdingyhtiön operatiivisia toimintoja koskevien rajoitusten kanssa, jos operatiiviset toiminnot yhtiön tasolla haittaavat merkittävästi kriisinratkaisustrategian toteutuskelpoisuutta tai uskottavuutta. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi erityisesti harkittava sellaisten asianmukaisten rajoitusten asettamista, joilla estettäisiin tätä rahoitusalan holdingyhtiötä suorittamasta muille konserniyhteisöille kriittisiä toimintoja tai palveluja, joista näiden yhteisöjen suorittamat tärkeät toiminnot ovat riippuvaisia. Emoyrityksenä toimivan holdingyhtiön taseeseen olisi sisällytettävä tarvittaessa vain oma pääoma ja velat, joiden odotetaan osaltaan kattavan tappioita ja vahvistavan pääomapohjaa.
- (c) Jos EU:ssa on merkittävää sivuliikkeen toimintaa ja sen yhteydessä suoritetaan kriittisiä toimintoja, joiden jatkuvuutta ei varmisteta riittävästi asianomaisen kolmannen maan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa tai joista aiheutuu merkittävä häiriöiden leviämisen riski, jota ei oteta riittävästi huomioon kolmannen maan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa, kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava mahdollisuutta vaatia tytäryrityksen perustamista tai toiminnan siirtämistä edellä olevan a) alakohdan mukaiseen rahoitusalan holdingyhtiöön.

15. Direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitetun emoyrityksen tai yrityksen velvoittamista laskemaan liikkeeseen direktiivin 2014/59/EU 45 artiklassa tarkoitettuja velkainstrumentteja tai lainoja direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan i alakohdan nojalla, täsmennetään seuraavasti:

- (a) Parhaaksi arvioidusta kriisinratkaisustrategiasta riippuen kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava laitoksen velvoittamista laskemaan asianmukaisella tasolla liikkeeseen riittävä määrä velkoja, joiden odotetaan osaltaan kattavan tappioita ja vahvistavan pääomapohjaa, ottaen huomioon mahdolliset tappiot kriisinratkaisustrategian kattamissa yhteisöissä, joilla ei ole riittävästi omia velkoja tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista varten, sekä tapauskohtaisesti muissa samaan konserniin kuuluvissa yhteisöissä. Jos kriisinratkaisustrategiassa käytetään sellaisten velkojen korvattavuutta, joiden odotetaan osaltaan kattavan tappioita ja vahvistavan pääomapohjaa, kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon paikallisen sääntelyn mukaiset rajat ja olemassa olevat konsernin rahoitustukisopimukset.
- (b) SPE-strategian osalta velkojen, joiden odotetaan osaltaan kattavan tappioita, olisi riitettävä tappioiden kattamiseen koko konsernissa ja kriisinratkaisustrategian mukaisesti niiden konsernin osien eheyden ja toimintakyvyn varmistamiseen, joissa suoritetaan ydintoimintoja.

Jos tappioita kattavia ja pääomapohjaa vahvistavia velkoja ei ole riittävästi tytäryritysten tasolla ja jos on tarpeen SPE-kriisratkaisustrategian toteutuksen kannalta, täytäntöönpanoviranomaisten olisi harkittava emoyrityksen tai holdingyhtiön velvoittamista hankkimaan etuoikeusasemaltaan huonompaa rahoitusta tytäryrityksille tarkoituksena mahdollistaa tappioiden siirtäminen tytäryrityksestä emoyritykselle ja samalla estää tytäryrityksen kriisratkaisuun asettaminen. Kuittausjärjestelyjä emoyritykseen kohdistuvien tytäryrityksen saatavien ja tytäryritykseen kohdistuvien emoyrityksen saatavien välillä ei pitäisi käyttää.

- (c) MPE-strategian osalta tappioita kattavien velkojen olisi kaikkina kriisratkaisuun asettamisen ajankohtina riitettävä tappioiden kattamiseen MPE-kriisratkaisuun asetetuissa yhteisöissä.

16. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan j alakohdan mukaista laitoksen tai yhteisön velvoittamista toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen direktiivin 2014/59/EU 45 artiklassa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja pyrkimään erityisesti neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa hyväksyttävien velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata asianomainen velka tai instrumentti tai muuntaa sitä tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen instrumenttiin sovelletaan, täsmennetään seuraavasti:

Kriisratkaisuviranomaisten olisi arvioitava riski, joka koskee velkojen sulkemista pois tappioiden kattamiseen tai pääomapohjan vahvistamiseen osallistumisesta, ottaen kriisratkaisustrategian mukaisesti huomioon muun muassa i) maturiteetin; ii) etuoikeusjärjestyksen; iii) haltijoiden tyypit ja siirrettävyyden; iv) riskin, että velat suljettaisiin pois tappioiden kattamisesta kriisratkaisussa; ja v) muut lainsäädännölliset esteet, kuten kriisratkaisuvälineiden tunnustamatta jättämisen kolmannen maan lainsäädännössä tai kuittausoikeusjärjestelyjen olemassaolon, jotka perustuvat sen lainkäyttöalueen asiaa koskevaan lainsäädäntöön, jonka piiriin kyseinen velka tai instrumentti kuuluu.

17. Direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 kohdan k alakohtaa, jossa säädetään, että sikäli kuin laitos on monialan holdingyhtiön tytäryritys, veloitetaan kyseinen monialan holdingyhtiö perustamaan erillinen rahoitusalan holdingyhtiö valvomaan laitosta, täsmennetään seuraavasti:

Kriisratkaisuviranomaisten olisi harkittava monialan holdingyhtiön velvoittamista perustamaan erillinen holdingyhtiö, jos se parantaa huomattavasti pankki- tai investointitoiminnan erillisen kriisratkaisun toteutuskelpoisuutta ja uskottavuutta ottaen huomioon häiriöiden leviämisen riskin rahoitusalan eri segmenttien ja laajemman talouden välillä. Kriisratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon 14 kohdassa määritellyt edut kriisratkaisustrategian toteutuskelpoisuuden ja uskottavuuden kannalta.

III osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. huhtikuuta 2015.

Ne olisi tarkistettava 30. kesäkuuta 2016 mennessä.